

nr. 278 af 9. juni 1948 blev tilført fonden yderligere indtægter i form af andel i afgifter af gevinster i klasselotteriet samt tippingsafgifter.

Formålet med oprettelsen af den fælleskommunale udligningsfond var at tilvejebringe større lighed i den kommunale beskatning ved indførelse af en ordning, hvorved en del af de kommunale udgifter kom til at hvile ligeligt på samtlige kommuners skatteydere. Da det drejede sig om udgifter til kommunale formål, fandt man det ved ordningens gennemførelse naturligt at lade den tilsigtede udligning ske gennem en særlig fond, fremfor at lade de tilskud, der var tale om, yde gennem statskassen.

Den udvikling, der har fundet sted siden den fælleskommunale udligningsfonds oprettelse i 1937, har medført betydeligt forøgede krav til den offentlige administration, og det er derfor i alles interesse, at reglerne for det offentlige virksomhed forenkles på de områder, hvor dette er muligt. Ud fra dette hensyn blev den særlige fælleskommunale indkomst- og formueskat ved lov nr. 82 af 28. marts 1956 ophævet med virkning fra og med skatteåret 1956-57, idet de skalaer, hvorefter disse skatter hidtil var udskrevet, samtidig blev indarbejdet i statskatteskalaerne.

Samtidig blev bestemmelserne om, at en andel af afgifter af gevinster i klasselotteriet og af tippingsafgifter skulle tilfalde udligningsfonden, ophævet.

Til gengæld for, at de omhandlede indtægter bortfaldt, blev det ved fornævnte lov bestemt, at statskassen tilsvarede fonden, hvad der udover de fælleskommunale ejendomsskatter er fornødent til dækning af fondens udgifter, idet fondens pligt til at udrede $\frac{2}{3}$ af statens samlede udgifter til politivæsenet samtidig bortfaldt.

I betragtning af, at staten på stadig flere områder yder direkte tilskud til løsning af kommunale opgaver, er det i dag en nærliggende tanke at søge den påbegyndte forenkling på dette punkt videreført ved at ophæve den fælleskommunale udligningsfond som selvstændig fond og lade dens indtægter og udgifter overtage af staten. Et forslag herom blev stillet ved den af skattelovskommissionen i 1950 afgivne betænkning, og et tilsvarende forslag indgik som led i de i maj 1954 fremsatte og senere genfremsatte forslag til en skatte- og udgiftsreform.

En ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond vil kunne gennemføres, uden at det af den grund vil være nødvendigt at ændre de gældende regler for ydelse af tilskud m. v. til kommunerne. Under henvisning hertil og til de admini-

strative fordele, der vil være forbundet med en ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond, stilles der herved forslag om, at fonden ophæves med virkning fra begyndelsen af finansåret 1958-59, således at dens indtægter og udgifter — bortset fra det i lovens § 6 omhandlede tilskud til vanskeligt stillede kommuner, jfr. herom bemærkningerne til § 1 in fine — fra dette tidspunkt overgår til staten.

Til § 1.

Ved ophævelse af loven om en fælleskommunal udligningsfond bortfalder de tilbageværende bestemmelser om udskrivning af særlige fælleskommunale skatter (de fælleskommunale ejendoms-skatter).

De bestemmelser i loven, der foreslås opretholdt, er følgende:

§ 2 om tilskud til sociale formål.

§ 3 om tilskud til kommunernes udgifter til skolevæsen. De i denne paragraf indeholdte tilskuds-satser er senere forhøjet, jfr. nu lov nr. 77 af 29. marts 1957.

§ 4 om tilskud til kommunernes sygehusudgifter. Paragraffen er senere ændret ved lov nr. 71 af 27. februar 1946 om sygehusvæsenet og lov nr. 150 af 31. marts 1949 om ændring i reglerne om det amtskommunale fællesskab på Bornholm. Fondens tilskud til kommunernes sygehusudgifter er forhøjet og suppleret med et tilskud pr. sygedag ved fornævnte lov om sygehusvæsenet som ændret senest ved lov nr. 46 af 8. marts 1957.

§§ 7-9 om tilskudsordningens forvaltning. Bestemmelserne i § 8 er ændret ved lov nr. 133 af 28. marts 1951.

§ 23, stk. 2, om udbetalingsterminerne for tilskudene. Bestemmelsen er ændret ved lov nr. 95 af 10. marts 1941.

§ 25, der ophæver forskellige bestemmelser i lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendoms-skatter.

§ 26 om lovens gyldighedsområde.

Ved paragraffens stk. 2 foreslås det, at statskassen overtager de udgifter, der hidtil har påhvilet den fælleskommunale udligningsfond, bortset fra udgiften til de i lovens § 6 omhandlede tilskud til vanskeligt stillede kommuner, jfr. herom nedenfor. I et bilag er der foretaget en opstilling over samtlige de tilskud m. v., der ydes af den fælleskommunale udligningsfond. Det fremgår heraf, at knapt en tolvtedel af samtlige tilskud m. v. ydes i form af refusioner til statskassen for udgifter til forskellige formål. Disse refusioner vil efter forslaget bortfalde,